

עפ"ג (באר שבע) 42890-05-24 - יזיד אבו עאиш נ' מדינת ישראל

עפ"ג (באר-שבע) 42890-05-24 - יזיד אבו עאиш נ' מדינת ישראל מהוזי בא-ר-שבע

עפ"ג (באר-שבע) 42890-05-24

יזיד אבו עאиш

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט המוזי בבאר-שבע

[02.07.2024]

לפני כבוד השופט הבכיר, אליהו ביתן

כבוד השופט טלאי חיאני שהם

כבוד השופט יואב עטר

המערער ובא-כחו, עו"ד יעקב חודורוב

ב"כ המשיבה, עו"ד עמית גינט

פסק דין

המערער הורשע על פי הודהתו בעבירות של נהיגה פוחצת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) בחוק העונשין התשל"ז-1977 ובعبارة של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 בחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בכתב האישום שהמערער הודה בעבודותיו מתואר כי ביום 10.06.23 בסמוך לשעה 15:00, על כביש 60, שוטר הבחן במערער משתמש במכשיר טלפון בזמן נהיגה והורה לו לעצור מצד הכביש. המערער עצר, יצא מהרכב וswitched off his car. שוטר הבהיר למערער כי הוא רושם לו דוח תנועה והמערער סירב להישאר במקום ובקש

שהדו"ח ישלח אליו בדואר. השוטר הורה לו שלא לעזוב את המקום ולפתחו את דלתות הרכב, ובתגובה המערער החל לברוח, והחל השוטר ניגש למערער והורה לו לנסוע מהמקום ולפתחו את דלתות הרכב, ובתגובה המערער החל לברוח, והחל מרדף בין שוטר אחר, שהוא רכב על אופנוע, לרכב המערער. בשלב מסוים, בהגיע המערער לכיכר, השוטר סימן לרכב שהוא במקומות להאט את מהירותו נסיעתו על מנת לחסום את דרכו של המערער, ובתגובה לכך המערער עקף את הרכב מצד שמאל, במהירות, כשהוא כמעט פוגע בו וטור שהוא עולה על אי תנועה בניו, וחזר חזרה אל הכביש. בהמשך, השוטר הפעיל באופנועו סירנה ואורות מהבהבים ונסע במהירות גבוהה אחר רכב המערער, אך לא הצליח להציג אותו. בשלב מסוים המערער האט את מהירותו נסיעתו בשל רכב שהוא לפניו בכניסה לכיכר. אז האיז השוטר את מהירותו נסיעתו ועקף את הרכב שעמד לפני המערער במטרה להורות לו לעצור על מנת לחסום את נתיב נסיעת המערער. אז, עבר המערער לנטייב הנסיעה הנגדי, נכנס לכיכר כשהוא נושא נגד כיוון התנועה, והמשיך בנסיעה בנתיב הנגדי. בהמשך, המערער נסע נגד כיוון התנועה בכיכר נסافت, נכנס לפאתה היישוב לקיה ונסע בmagnitude. תוך שהשוטר נסע בעקבותיו במהירות של 130 קמ"ש. בשלב מסוים המערער עצר את הרכב מצד הדרך ויצא ממנו.

בתקיר שירות המבחן צוין שהמערער בן 34, נשוי ואב לארבעה ילדים. מתגורר בלביה ועובד עצמאי בעסק משפחתי של חברת מושאיות ועבודות עפר. לחובתו 3 הרשעות קודמות שהתיישנו, בעבירות רכוש, אלימות והסתע שב"ח. ו- 72 עבירות תעבורה בין השנים 2007-2022. בנוסף, תלויים נגדו 3 תיקים פתוחים בהם הוגש כתבי אישום בגין עבירות שימוש טלפון שלא באמצעות דיבורית, ומהירות. שירות המבחן התרשם שהמערער זקוק לטיפול בתחום שליטה בכיסים ותעבורה. המערער טען שמתוך תחוות בשוה הוא מעדייף שלא להשתלב בטיפול קבוצתי בשירות המבחן אלא לפנות לטיפול פרטי, ושירות המבחן הפנה אותו למטפל פרטי במרכζ מניעת אלימות בקהילה. דווח שהמערער הגיע לחמשה מגשים ושיתף פעולה. המערער מודה ביצוע העבירות. תיאר שכאשר השוטר עצר אותו על שימוש בטלפון, חש תחוות זלזול והשפלה, ומתחזע כעס ועל מנת שהAIROU לא יסלים, התרחק מהמקום ואמר לשוטר שישלח לו את הকנס בדואר. לדבריו לא נסע במהלך מופחתת, אך מירא להיעז לבתו, ובסיום של דבר הבין שעשה טעות ונעוצר לדבר עם השוטר. הביע חרטה. ושיתף את השפעת AIROU וההילך המשפטי על חייו. ביחס לעבירות התעבורה הסביר שהוא בעל עסק למשאיות הרשות על שמו, וכל עבירות התעבורה, גם אם לא הוא ביצע אותן, נרשומות על שמו. ואמר שהוא לוקח אחריות עליה. מבין שזקוק לטיפול בתחום התעבורה. שירות המבחן ציין שהמערער ממתן להשתלב בטיפול בתחום זה במסגרת שירות המבחן. שירות המבחן שקל את גורמי הסיכון והסיכון של המערער וסביר שקיים רמת סיכון להישנות עבירות בתחום התעבורה והאלימות, אך שילובו של המערער בטיפול והשלכות ההילך הפלילי, הביאו להפחחת הסיכון. ובסיום של דברים המליץ להעמיד את המערער בצו מבחן ולהטיל עליו של"צ נרחב בהיקף של 300 שעות.

המאלישה טענה שמתখם העונש ההולם נע בין 12 ל- 30 חודשים מסר בפועל, ועתה להטיל על המערער עונש בשליש הבינו של המתחם ועונשים נלוויים.

הגינה טענה כי מתখם העונש ההולם נע ממסר מותנה ועד 3 חודשים שירות, וביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן. ביחס לפסילה, ביקשה להסתפק בתקופה שבה היה המערער פסול לניהga מיום 10.06.23. בית המשפט עמד על הערכיים המוגנים בעבירות בהן הורשע המערער ועל מידת הפגיעה בהם אותה קבע כבינונית; על מדיניות הענישה הנוגנת - תוך שהפנה לפסיקה; ועל נסיבות ביצוע העבירות. וקבע כי מתখם העונש ההולם נע בין 8 חודשים מסר שניtan לשאת בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשים מסר. בקביעת העונש, בית המשפט ציין את עברו הפלילי והתעבורי של המערער; את הודאת המערער, נתילת האחריות שלו על המעשים והחרטה שהביע; את שיתוף הפעולה שלו גם גורמי הטיפול וכוכנותו להשתלב בטיפול בתחום התעבורה; ואת השפעת העונש עליו ועל משפחתו. התייחס להמלצת שירות המבחן וקבע שהוא אינה הולמת את חומרת המעשים בנסיבותיהם, ושבניינו של המערער אכן מצדיק לסתות מהמתখם שנקבע בשל שיקולי שיקום. ובסיום של דברים הטיל על המערער 9 חודשים מסר בעבודות שירות, צו מבחן למשך שנה, מסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מסר תחתיו, שנת פסילת רישיון נהיגה בפועל, ותשעה חודשים פסילה על תנאי.

ב"כ המערער טוען כי הлик המענה בבית המשפט קמא היה שגוי ופגום. טוען שסירוב המערער לקבל את הדוח מיידי השופט וביקשתו שהדוח ישלח אליו בדואר איננו מהוות עבירה, ושלאור כך שפרטיו המערער היו בידי השופט, לא היה מקום לנחל אחריו מרדף, ומכל מקום לא היה מקום ליחס לו עבירות מתוך חוק העונשין, אלא לכל היותר עבירות תעבורתיות. וטעון שעבירות הנהיגה הפוחצת שיוחסה לו קשורה לאירוע שבו המערער כביכול כמעט פגע ברכב אחר שנסע לפניו, שהتابקש על ידי השופט לחסום את נתיב נסיעת המערער. ומדובר במקרה שאסור היה לשופר לעשותה.

והוא טוען שבית המשפט קמא טעה כשהרשיע את המערער, והוא רשאי לחזור בו מהודאותו גם בשלב הערעור. לחילופין, טוען, שהעונש שהוטל על המערער אינו מידתי וחורג לחומרה ביחס לעונשים שהוטלו במקרים אחרים, גם במקרים יותר. בדין היום, הדגיש את אמירות בית המשפט קמא שנסיבות העבירה אין ברף הגבוה של החומרה ואת שיתוף הפעולה של המערער עם שירות המבחן והבעת החרטה שלו. והוא עותר לבטל את פסק הדין של בית המשפט קמא ולהחזיר את הדיון אליו משלב הקראת כתב האישום המתוקן או לחילופין להקל בעונש, להסתפק בתקופת הפסילה שרצתה עד למועד גזר הדין, ולבטל את עונש הקנס.

ב"כ המשיבה מצין כי המערער הזדה בבית המשפט קמא בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגדו אך שאין מקום לשמעו טענות הסותרות את הודהתו. אשר לעונש, ציין עבורי התעבורתי המשמעוני של המערער ונטען כי העונש שהוטל על המערער ראוי ולא הוצאה הצדקה להקל בו. ובית המשפט התבקש לדחות את הערעור.

kräם את מלאו החומרים הנוגעים לעניין ושממנו את טיעוני הצדדים וחליטנו לדחות את הערעור. בפתח הדברים נצין כי לא מצאנו מקום להידרש לטענות ב"כ המערער הנוגעות למועד תחילת תקופת הפסילה שלו, שכן בעניין זה כפי ששמענו התקיים הлик נפרד ונינתנה בו החלטה.

לגופו של עניין. עתרתו העיקרית של המערער לבטל את פסק הדין של בית המשפט קמא ולהחזיר את התקיק לערכאה הדינונית על מנת שזו תדון בו מראשית, lokha בפוגמים מהותיים שככל אחד מהם ובוודאי כולם ביחיד מצדיקים את דחיתה.

ראשית, הטענה המהותית העומדת בסיס עתירת המערער כאמור הינה שעובדות כתב האישום אין משלכות את העבירות בהן המערער הורשע. טענה זו הינה טענה מקדמית שבריגל המועד להעלאתה הינו לאחר תחילת המשפט (ראה סעיף 149(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982). יזכיר שהמערער היה מיוצג בערכאה הדינונית ושהודאותו ניתנה במסגרת הסדר דין-דין בגדרו כתב האישום המקורי שהוגש נגדו תוקן. במצב דברים זה אין כל הצדקה לאפשר לערער להעלות בהליך הערעור טענה שהמקום לבירורו הוא בערכאה הדינונית.

שנית, הגם שעוז"ד חודרוב המייצג את המערער בהליך הערעור אינו מצין את הדברים מפורשות הררי שבעצם טענתו היא לכשל ביצוג המערער בערכאה הדינונית.

כידוע, הלהכה היא שעורך דין הטוען לכשל ביצוג הנאשם על ידי בא כוחו הקודם, חייב לפנות לעורך הדין שכליו נטענת הטענה, לבקש את תגובתו ולצרפה לפניתו לבית המשפט (ראה מינוי רבים ע"פ 1799/22 אביעד משה נ' מדינת ישראל (18.6.23)). כאן, עוז"ד חודרוב לא ציין כי פנה לسنגור שייצג את המערער בערכאה הדינונית ומכל מקום לא הגיע את תגובתו לבית המשפט. במצב דברים זה דין הטענה להיחות על הסוף מבלי לדון בה.

שלישית, לגופו של עניין, על פני הדברים עובדות כתוב האישום המתוון שהמערער הודה בהן משלכות את העבירות שהמערער הורשע בהן. ובמצב דברים זה הרשות המערער בעבירות שיויחסו לו הייתה בבחינת תוצאה טבעית של הודאות בעבודות ובעבירות. בנסיבות המתוארות לא הייתה כל סיבה שבית המשפט ידחה את הودאות המערער ויקבע שעבודות כתוב האישום אין מגלוות את העבירות שיויחסו לumarur.

בהתחשב בדברים, אנו דוחים את בקשה המערער לבטל את פסק הדין של הערכת הדינית ולהחזיר את הדיון לבית המשפט קמא.

אשר לעונש, העבירה של מעשי פיזיות ורשלנות משתכלה בעשיית מעשים מסוימים בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חי אדם או לגרום לו חבלה. מטיבם הדברים, ההתייחסות העונשית למשעים אסורים העולמים לסכן חי אדם הינה של רצינות וחומרה. ואכן, נוכח הערכים החברתיים החשובים המוגנים בעבירה של נהיגת רכב בדרך נמהרת שיש בה כדי לסכן חי אדם, מדיניות הענישה הנוגה בעבירה זו נתנת את הבקרה לשיקולי הגמול וההרעה.

מטבע הדברים, הענישה הקונקרטית תליה בנסיבות המסתומות של ההतנהגות, בביטוייה ובתוכאותיה. בצד התהثان של הרף נמצאות ההתנהגות העולות אך במעט על עבירות תעבורה ובצד העליון שלו נמצאות ההתנהגות הטומנות בחובן סכנה ממשית לאדם, הקרובות באופן הפיזי - ולא במחשבה הפלילית הנלווה אליו - לעבירה סיכון חי אדם בנסיבות חברה. ובהתאם, הענישה נעה בין מסר בעבודת שירות ועד ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

צפיה ברטומי מצלמות הגוף של השוטרים שהיו מעורבים באירוע מראה שהמדובר אחריו המערער נפרש על פני כברת דרך ארוכה ובמהלכו המערער נג בנסיבות גבואה מאוד, שחייב את השוטר שרדף אחריו באופןע לנסוע במיריות עצומה ממש, וגם כך הוא התקשה לבדוק את המערער. עוד ניתן לראות, בנסיבות שיכלו בהחלט לגרום לתאונת, על כל בכיר תוך שהוא על אי תנועה, ובהמשך נוגג נגד כיוון התנועה, בנסיבות שיכלו בהחלט לגרום לתאונת, על כל המשתמע מכך.

העובדת שהARIOU הסטיים ללא נפגעים בגוף ובנפש אינה צריכה לעמעם את הסיכון שהמערער יצר בהתנהגו לחוי אדם.

בחינת מעשי המערער על רקע הפסיקה הנוגגת מלמדת כי מתוך העונש ההולם שנקבע למשעי המערער מתאים לנסיבות.

שירות המבחן המליך להטיל על המערער עונש שmericbow העיקריים הם צו מבנן ושירות לתועלת הציבור. אולם מטיב הדברים, שירות המבחן מתמקד בצריכי הנاس ובטובתו וחווית דעתו הינה בבחינת המלצה בלבד. ולעתה זאת בית המשפט הגוזר את הדין פועל בתחום מסגרת חוקית מחייבת, המבנה את שיקול הדעת בענישה, ועלוי לקחת בחשבון שיקולים רבים ומגוונים, שבמרכזם האינטרסים הציבוריים ועקרון ההלימה. ובמקרה זה, נוכח מכלול הנזונים והנסיבות הנוגעים לעניין, החלטת בית המשפט קמא שלא לאמץ את המלצה השירות המבחן, נכונה.

בסופו של דבר על העונש להלום את חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאסם, תוך התחשבות בתנונו ונסיבותיו של הנאסם. כאן, מעשי העבירות של המערער בנסיבותיהם חמורים, ומידת אשמו של המערער

גבואה. בית המשפט היה ער למלאו הניסיבות לקויא בענינו של המערער, ובוסףם של דברים מצא שלא להטיל עלי מאסר בפועל ממש, אלא בעבודות שירות. איננו מוצאים עילה להתערב בכך.

אשר לפסילה, בהינתן אופן נהיגת המערער ובהתחשב בעבורי התעבורתי, בכך שהוא מבצע שוב ושוב עבירות דומות, בסיכון הקים להישנות עבירות תעבורה, ובהתחרשות שירות המבחן בדבר הצורך של המערער בטיפול בתחום התעבורה, הרי שהצורך בהרעתה המערער ברור, ועונש הפסילה שהוטל עליו מותאם לנסיבות ואף מתחייב. הקנס שהוטל על המערער מידתי ולא מצאנו מקום להתערב בו.

אשר על כן אנו דוחים את הערעור.

על המערער להתייצב ביום 09.07.24 בשעה 09:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות לטיום מועד ומקום לביצוע עבודות השירות.

מציאות בית המשפט תעביר את פסק הדין למומנה על עבודות השירות, המתבקש לעדכן את בית המשפט בהפתחויות.

ניתן והודיע היום כ"ז סיון תשפ"ד, 02/07/2024 במעמד הנוכחים.

אליהו ביתן, שופט בכיר
טל לחיאני שהם, שופטת
יואב עטר, שופט